

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านเป็นเรื่องที่มีผู้ศึกษากันมาเป็นเวลานาน นักจิตวิทยาที่มีความประสงค์ที่จะวิเคราะห์ให้ได้อย่างสมบูรณ์ว่าในขณะที่บุคคลกำลังอ่านนั้น เขา คิดอะไรอยู่บ้างและการเกิดกระบวนการภายในของความคิดของเขาเหล่านั้นมีอะไรบ้าง แต่ งานดังกล่าวเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมาก ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมของมนุษย์โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการภายในเป็นเรื่องที่ซับซ้อน ยากที่จะบ่งบอกถึงสาเหตุที่แท้จริงได้อย่างครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ่านภาษาที่สอง การอ่านมิได้หมายถึงการจำตัวอักษร หรือออกเสียง สะกดได้ถูกต้องเท่านั้น หากแต่ต้องใช้ความสามารถ ความคิด และมโนทัศน์ ต่างๆให้สัมพันธ์ เพื่อที่จะเข้าใจความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน อันเป็นเป้าหมายของการอ่าน ดังที่ วิลเลียมส์ (Williams 1984: 3) กล่าวไว้ว่า "ความเข้าใจเป็นจุดหมายหลักของการอ่าน ทั้งบาง เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องแปลความหมาย และสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่อ่าน การที่ผู้อ่านเพียงแต่ออกเสียงสะกดตามตัวอักษรโดยจับใจความอะไรไม่ได้ไม่นับว่าเป็นการอ่าน" ซึ่งสอดคล้องกับความคิด ของ ฟราย (Fry 1977: 4) ที่ว่า ความเข้าใจ เป็นจุดมุ่งหมาย ของการอ่านทุกชนิด ครูไม่ควรมุ่งเน้นแต่ฝึกให้เด็กอ่านออกเสียง ฝึกอ่านเร็วจนไม่สนใจความ เข้าใจซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน นั่นคือความเข้าใจในการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการเรียน รู้และอาศัยความสามารถด้านต่างๆประกอบกัน เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยที่ได้จากรายงานการประเมินคุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติความรู้สึกและคุณลักษณะต่างๆ ที่พึงประสงค์ของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ประจำปีการศึกษา 2530ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในระดับประเทศ พบว่า ในส่วนของการศึกษา 2 อันประกอบด้วยจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ยะลา นราธิวาส ปัตตานี และ สตูล ระดับคะแนนเฉลี่ย และ ร้อยละ ของนักเรียนที่อยู่ในระดับต่ำสุด โดยเฉพาะในกลุ่มทักษะภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ (สำนักงานคณะกรรมการการประถม

ศึกษาแห่งชาติ 2530: 91) ปัญหาดังกล่าวนี้มิได้เกิดขึ้นเฉพาะในปีการศึกษา 2530 เท่านั้น แต่ปัญหายังคงสืบเนื่องจนมาถึงปัจจุบัน ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงเป็นปัญหาหนึ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจและพยายามหาแนวทางแก้ไข ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยที่เกิดขึ้นกับนักเรียนกลุ่มนี้

จากการตรวจสอบสภาพปัญหานักเรียนที่มีความสามารถทางการใช้ภาษาไทยต่ำนั้น พบว่านักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษา 2 8 10 และ 11 ซึ่งเขตพื้นที่เหล่านี้คนส่วนมาก ไม่ได้พูดภาษาไทยกลาง ในชีวิตประจำวัน การติดต่อสื่อสาร จะใช้ภาษาถิ่นของตนเอง เมื่อต้องการพูดภาษาไทยกลางจึงทำให้เกิดปัญหานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในระยะเริ่มแรก (คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ 2518: 48) เกี่ยวกับการใช้ภาษาพื้นเมืองหรือภาษาถิ่นนี้ จากการศึกษาที่มีหลักฐานพอที่จะสรุปได้ว่า ภาษาถิ่นของชุมชนที่บ้านนักเรียนตั้งอยู่ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน (คณะกรรมการการศึกษา 2530: 9)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของ 14 จังหวัดภาคใต้โดยภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่สำคัญ ในระดับสูงจำนวน 7 จุดประสงค์ จากทั้งหมด 11 จุดประสงค์ อีก 4 จุดประสงค์บรรลุได้ในระดับปานกลาง ซึ่งมีดังนี้ คือ การฟังเรื่องราวและใช้คำพูดได้เหมาะสม การเล่าเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตนเองและรายงานหน้าชั้น การอ่านนิทาน และจับใจความสำคัญ (ประกัสสร กระทบ และคณะ 2521: 61) และจากการประเมินคุณภาพนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2534 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ยังคงพบว่าคะแนนการอ่านนิทานใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50

จากข้อค้นพบดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความพยายามที่จะพัฒนารูปแบบที่ใช้สำหรับการพัฒนาการอ่านเข้าใจความ เพื่อนำมาทดลองใช้กับนักเรียนในเขตการศึกษา 2 เพราะ เป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำสุด โดยพัฒนารูปแบบปฏิสัมพันธ์ ของการสอนอ่านเข้าใจความ จากแนวคิดทฤษฎี การประมวลข้อมูล และแนวความคิดทฤษฎี โครงสร้างความรู้เดิมทั้ง 2 ทฤษฎีให้ความสำคัญกับกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Processes) ที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนขณะอ่าน นั่นคือ ผู้อ่านรับสิ่งเร้าที่เป็นเนื้อเรื่องผ่านทางอวัยวะรับความรู้สึกเข้ามาเก็บไว้ในแหล่งความจำรู้สึกสัมผัส ถ้าผู้อ่านใส่ใจต่อข้อมูลนั้นก็ จะเลือกและย้ายข้อมูล

เหล่านั้นมาเก็บไว้ในความจำระยะสั้นเพื่อรับการตีความอีกครั้งหนึ่ง และถ้ามีการจัดการกระทำซ้ำเกี่ยวกับข้อมูลนี้ ข้อมูลทั้งหมดจะเข้าไปเก็บในความจำระยะยาว เมื่อนำแนวความคิดทฤษฎีประมวลข้อมูลมาผสมผสาน กับแนวความคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมจะ ได้ว่าผู้อ่านจะ เข้าใจรหัสข้อมูลใหม่ได้เร็วขึ้นถ้าหากผู้อ่านมีความรู้เดิมที่สอดคล้องกับข้อมูลที่เข้ามาใหม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลใหม่หรือเนื้อเรื่องที่จะมีความสอดคล้องกันหรือไม่ ระหว่างความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วจากแนวความคิดทั้ง 2 ทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยมีสมมุติฐานว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาการอ่านเข้าใจความจะประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านกระบวนการทางปัญญา ความรู้พื้นฐาน และลักษณะของเนื้อเรื่องที่จะอ่านโดยที่องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการส่งผลต่อการอ่านเข้าใจความ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ คอดี (Coady 1979: 9) ที่อธิบายว่าความรู้เดิมของผู้อ่าน (Background Knowledge) กลวิธีการใช้กระบวนการ (Process Strategies) และความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ มีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ คอดี หมายถึง วิทยาลัยสามารถทางปัญญา (Intellectual Capacity) ซึ่งเป็นทักษะทางปัญญาที่มีอยู่ในตัวผู้อ่าน สำหรับกลวิธีการจัดการกระบวนการนั้น หมายถึง องค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะในการเรียนภาษา ส่วนความรู้พื้นฐานเป็นตัวแปรที่สำคัญเมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านเข้าใจความตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม ผสมผสานกับแนวความคิดฝึกกลวิธีการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การเกิดทักษะทางปัญญา ทักษะทางปัญญานั้นสามารถสอนและฝึกฝนให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนได้ (Anderson 1982, O'Malley and Chamot 1990) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทักษะทางปัญญาที่ใช้ในการอ่านเข้าใจความตามแนวคิดดังกล่าว แล้วจึงจำแนกทักษะทางปัญญาเหล่านั้นมาเป็นกลวิธีการเรียนแบบต่างๆ เพื่อนำไปฝึกหรือสอนให้กับนักเรียนที่มีปัญหาหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งการสอนหรือฝึกให้นักเรียนเกิดกลวิธีการใช้ในการเรียนวิชาต่างๆ ได้ (Academic Language Learning) การสอนตามแนวคิดนี้ไม่เพียงแต่จะสอนได้เฉพาะในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเท่านั้น แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ได้ด้วย ซึ่งหากครูผู้สอนสามารถจำแนกได้ว่า นักเรียนของตนยังขาดทักษะทางปัญญาด้านใด และควรจะใช้กลวิธีการเรียนเช่นไรที่จะช่วยเสริมสร้าง

ทักษะทางปัญญาที่นักเรียนขาดอยู่นั้น จากนั้นครูจึง เริ่มสอนกลวิธีการเรียนดังกล่าวให้แก่ นักเรียน เมื่อนักเรียนเกิดกลวิธีการเรียนเหล่านั้นแล้ว เขาก็จะสามารถนำกลวิธีเหล่านั้นมาใช้ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้ในที่สุด

จากแนวความคิดทั้งหมดดังกล่าว ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบที่สำคัญที่มีต่อการอ่าน เข้าใจความเป็น 3 องค์ประกอบ คือกระบวนการทางปัญญา ความรู้พื้นฐาน และ เนื้อเรื่องที่อ่านที่ส่งผลต่อการอ่านเข้าใจความ ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็น รูปแบบเพื่อนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความโดยให้ชื่อรูปแบบว่า "รูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการอ่านเข้าใจความ" (An Interactive Reading Comprehension Instructional Model)

ปัญหาของการวิจัย

จากการสำรวจพบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากในเขตการศึกษา 2 ได้แก่ ยะลา นราธิวาส ปัตตานี และสตูล มีระดับคะแนนเฉลี่ยและร้อยละในกลุ่มทักษะภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำสุด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2530 : 91) ผู้วิจัยจึงเสนอรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมและทฤษฎีประมวลข้อมูล โดยให้ชื่อว่า "รูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ" โดยมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือการฝึกกลวิธีการเรียน ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน และลักษณะของเรื่องที่อ่าน และเพื่อตรวจสอบรูปแบบการสอนอ่านเข้าใจความที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นว่ามีผลต่อความสามารถทางการอ่านเข้าใจความของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ ทั้งระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้และกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านเข้าใจความด้วยวิธีปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความซึ่ง

ผู้วิจัยชื่อว่า "รูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ" (Interactive Reading Comprehension Instructional Model)

2. เพื่อตรวจสอบผลของการสอนตาม รูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความที่มีต่อความสามารถทางการอ่านเข้าใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และพูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเข้าใจความระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ระหว่างกลุ่มที่มีระดับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านสูง และกลุ่มที่มีระดับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านต่ำ

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ของนักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีลักษณะแตกต่างกันระหว่าง เนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่คุ้นเคยและ เนื้อเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย

4. เพื่อศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกกลวิธีการเรียน ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน และลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน

5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาไทยของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความก่อนและหลังการทดลองสอน

สมมุติฐานการวิจัย

จากรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยคาดว่า การฝึกกลวิธีการเรียน พื้นฐานเรื่องี่อ่าน และลักษณะของเนื้อเรื่องี่อ่าน จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานดังนี้

1. กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบฝึกกลวิธีการเรียนซึ่งเป็นการสอนตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะมีคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2. กลุ่มที่มีระดับความรู้พื้นฐานในเรื่องี่อ่านสูง จะมีคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับความรู้พื้นฐานในเรื่องี่อ่านต่ำ

3. คะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความ ของนักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีลักษณะแตกต่างกันจะต่างกัน นั่นคือ คะแนนการอ่านเข้าใจความในเนื้อเรื่องี่ที่นักเรียนคุ้นเคย และเนื้อเรื่องี่ทั่วไปจะสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องี่ที่นักเรียนไม่คุ้นเคย

4. การฝึกกลวิธีการเรียน ความรู้พื้นฐานในเรื่องี่อ่านและลักษณะของเนื้อเรื่องี่ที่อ่าน จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

5. กลุ่มที่ได้รับการสอนตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ จะมีคะแนนความสามารถภาษาไทยจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง (Subjects) ที่เป็นผู้รับการทดลองในการทดลองสอนเพื่อตรวจ

สอบรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง และพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนชุมชนเมืองยอนและโรงเรียนมายอ (สังกัดรัฐสภา) อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี นักเรียนเหล่านี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 50 ตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 2.1.1 การฝึกกลวิธีการเรียน
- 2.1.2 ระดับความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน
- 2.1.3 ลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทย

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

คำสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. รูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ (Interactive Reading Comprehension Instructional Model) หมายถึง แบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 ตัวที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความ องค์ประกอบทั้งสามนี้มีการฝึกกลวิธีการเรียน ความรู้เดิมของผู้อ่าน และลักษณะของเรื่องที่อ่าน แบบจำลองนี้เป็นแบบจำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 7 หน้า 53

2. การสอนตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ หมายถึง การสอนอ่านเข้าใจความโดยมีการฝึกกลวิธีการเรียนให้แก่ผู้อ่านโดยตรงก่อนที่จะได้รับการทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ

3. การสอนตามปกติ หมายถึง การสอนอ่านเข้าใจความตามรูปแบบการสอนที่ครูผู้สอนในโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างใช้สอนอยู่เป็นประจำก่อนที่จะได้รับการทดสอบความสามารถในการอ่านเข้าใจความ

4. กลวิธีการเรียน (Learning Strategies) หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการของความสามารถทางปัญญาของบุคคลที่นำมาใช้ในการจัดกระทำ หรือการปรับเปลี่ยนข้อมูลเพื่อที่จะนำไปสู่ความเข้าใจ และการเก็บจำที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งกลวิธีการเรียนที่ผู้วิจัยนำมาฝึกนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความของนักเรียน มีดังต่อไปนี้

4.1 การเลือกใส่ใจ (Selective Attention) ได้แก่ การให้ความสนใจสนทนากับแต่ละย่อหน้า เครื่องหมายต่างๆ ทางภาษา รูปประโยค และชนิดต่างๆ ของข้อมูล

4.2 การบันทึกข้อความ (Note Taking) ได้แก่ การทบทวนรายละเอียดข้อมูลที่อ่านด้วยการขีดเส้นใต้ และการเขียนซ้ำ

4.3 การวางแผนอย่างมีระบบ (Organizational Planning) ได้แก่ การจัดระเบียบข้อมูลด้วยการเขียนรายการหัวข้อ การจัดลำดับความสำคัญของข้อมูล การร่างโครงร่างเนื้อเรื่อง การทำแผนภาพประกอบ และการจัดกลุ่ม

4.4 การย่อความ (Summarization) ได้แก่ การถ่ายทอดข้อความมาเป็นคำพูดของตนเอง การย่อข้อมูลด้วยคำพูดของตนเอง และการสรุปความหมาย

5. ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน (Prior Knowledge) หมายถึง ข้อมูลเดิมหรือ

ประสบการณ์ที่มีมาแต่เดิมของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อเรื่องทีอ่านในการวิจัยครั้งนี้ เป็นคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านจำนวน 6 เรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ลักษณะของเรื่องที่อ่าน (Text Characteristics) หมายถึง คุณสมบัติของเนื้อเรื่องในแต่ละบทความที่ผู้วิจัยเสนอให้ผู้รับการทดลองอ่านในแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านเข้าใจความ คุณสมบัติของเนื้อเรื่องทีผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นบทความ สำหรับการทดสอบครั้งนี้มี 3 ประเภทคือ

6.1 บทความที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย หมายถึง เนื้อเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีที่ต่างไปจากแนวการดำเนินชีวิตของผู้อ่าน ในการวิจัยนี้มีบทความประเภทนี้ 2 เรื่อง คือ เรื่องประเพณีทอดกรฐิน และ เรื่องประเพณีชักพระ

6.2 บทความที่ผู้อ่านคุ้นเคย หมายถึง เนื้อเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีที่สอดคล้อง อันเป็นแนวการดำเนินชีวิตของผู้อ่าน ในการวิจัยนี้มีบทความประเภทนี้ 2 เรื่องคือ เรื่องการถือศีลอด และ เรื่องการละหมาด

6.3 บทความทั่วไป หมายถึง เนื้อเรื่องทีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเพณีและกิจกรรมทางศาสนา ในการวิจัยนี้มีบทความประเภทนี้ 2 เรื่อง เรื่องม่านสี และ สามล้อเมืองปัตตานี

7. ความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทย (Reading Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการเก็บจำ (Retention) ความรู้หรือความเข้าใจจากเนื้อเรื่องทีอ่าน 3 ด้านคือ การจำ การนำไปใช้ และการอนุมาน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวัดความสามารถเหล่านี้ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแยกออกเป็นสามประเภทดังนี้

7.1 การจำ (Memory) ได้แก่ การจำได้แบบคำต่อคำ จาสดานการณ์เรื่องราว จำหลักการ และกฎ

7.2 การนำไปใช้ (Application) ได้แก่ ความสามารถในการเก็บจำ ความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์จากเรื่องที่อ่าน มาใช้วิเคราะห์หรือแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่

7.3 การอนุมาน (Inferencing) ได้แก่ ความสามารถในการเก็บจำผลของการพิจารณาตัดสิน หรือการสรุปเนื้อหา หรือการสรุปเชื่อมโยงอ้างอิง เนื้อหาที่มีได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งการอนุมานนี้มี 2 แบบคือ การทำนายผลที่ตามมา (Predicting Outcomes) และการเติมส่วนที่ขาดไป (Completing Missing Parts)

8. ผู้อ่านในการวิจัยนี้หมายถึง นักเรียนที่พูดสองภาษาที่เป็นผู้รับการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดปัตตานีที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และพูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง

9. ภาษามลายูถิ่น หมายถึง ภาษามลายูที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของประชากรในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านวิชาการ

1.1 เป็นการตรวจสอบว่ารูปแบบการสอนอ่านเข้าใจความ"รูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเข้าใจความ" ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสามารถในการพัฒนาความสามารถในการอ่านได้จริง

1.2 เป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบ และ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอ่านเข้าใจความให้หันมาสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและพัฒนากระบวนการกลวิธี การเรียนซึ่ง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความ

1.3 เป็นการเผยแพร่และขยายความรู้ทางด้านจิตวิทยาตามแนวคิดปัญญานิยมในกลุ่มทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม และกลุ่มการประมวลข้อมูลให้แพร่หลายสู่วงการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเข้าใจความ

2. ด้านการนำไปใช้

2.1 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยด้วยการสอนกลวิธีการเรียนของนักเรียนอย่างมีระบบตามแนวคิดของทฤษฎีการประมวลข้อมูลและทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการอ่านเข้าใจความต่อไป

2.2 เพื่อให้ครู อาจารย์ หรือผู้เรียบเรียงหนังสือในสาขาวิชาการอ่านเข้าใจความ รวมทั้งสาขาวิชาอื่นๆ สามารถนำกิจกรรมกลวิธีการเรียนไปสร้างเป็นกิจกรรมแบบฝึกหัดบทเรียน เพื่อพัฒนากระบวนการทางปัญญา อันจะส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในวิชานั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

2.3 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือสร้างสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง และพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง